

Ženy ve službě: 73. Maminky kazatelky

Ženy ve službě

Maminky kazatelky

Když přijde i dítě: výzvy pro maminky kazatelky

Revd Dr. Rae Caro se svým dítětem slouží večři Páně.

V rámci snahy přilákat mladší ženy ke kazatelské [ordinaci](#) je mateřství jednou z otázek, která je často přehlížena, ale může ovlivnit rozhodnutí jít do kazatelské služby nebo v ní zůstat.

Co se stane, když otěhotníte během své přípravy, praxe nebo dokonce během kazatelské služby? Stejně jako v jiných profesích mají i kazatelky, které se stanou novopečenými matkami, ve Spojeném království Velké Británie už dnes nárok na [zákonné dávky](#): Mají nárok na 39 týdnů zákonné mateřské dávky (MD) a dalších 13 týdnů neplacené dovolené.

Arcibiskupská [rada](#) církve Church of England doporučuje, aby diecéze šly ještě dál a poskytovaly minimálně [26 týdnů z 39týdenní mateřské dovolené s plným příspěvkem](#) a zbývajících 13 týdnů se vyplácelo v zákonné výši mateřské.

[Aktualizované pokyny](#) Church of England, zveřejněné v březnu 2020, vybízejí diecéze, aby „byly při poskytování rodičovské podpory co nejštědřejší“ a aby „nabízely zvýšenou mateřskou v situacích, kdy novopečení rodiče ještě nesplnili zákonné požadavky“.

Mohlo by se jednat například o změnu diecéze nebo pracovního místa v době těhotenství nebo o účast na studiu, které je vázáno na časově omezené granty. V posledním případě jsou diecéze vybízeny k tomu, aby „pokračovaly ve vyplácení diskrečních grantů ordinářům po další období až jednoho roku, aby jim umožnily vzít si volno ze školení“.

V praxi se zdá, že se kultura v Church of England pomalu mění, aby se přizpůsobila rostoucímu počtu ordinovaných, které potřebují přístup k mateřským službám. Jedná se však pouze o pokyny a každá diecéze je odpovědná za rozhodnutí o své vlastní politice po splnění svých zákonných povinností. To může vést k určitým nejasnostem. Zdá se také, že dosud neexistuje žádný centralizovaný přístup k méně bohatým diecézím, které mohou mít potíže s financováním rozšířené mateřské politiky.

Revd Sorrel Shamel-Woodová se svým manželem, Revd Dr. Andrewem Shamelem, a jejich synem

Tobiasem.

Revd Jules Middleton je autorem knihy *Breaking the Mould: Learning to prospering as ministr mami* (SPCK, 2020). Říká: „*Je potřeba, aby se informace dostaly ven. ... to je největší věc. A nedostatek kontinuity v tom, že každá diecéze je jiná.*“

Paní Middletonová je členkou skupiny vedené národní referentkou pro různá [povolání](#) Revd Em Coleyovou, která plánuje semináře „*Mateřství a služba*“, jež mají novopečeným matkám pomoci zorientovat se v problémech, s nimiž se mohou setkat.

Revd Dr. Rae Caro z děkanátu Tynemouth, jejíž děti mají nyní čtyři a šest let, právě zkoumá diecézní rodičovskou politiku v Church of England. Nápad se zrodil po založení skupiny „Děti duchovních“ (Clergy Babies) na Facebooku pro duchovní, kteří jsou buď těhotné, nebo jsou v procesu adopce a/nebo mají dítě mladší pěti let.

„Zjistili jsme, že zejména ženy, ale i muži, kteří chtějí nastoupit na společnou rodičovskou dovolenou, se ptají své diecéze, jaká je její politika... a informace se jim nedostávají,“ vysvětluje. „Směrnice Church of England pro mateřskou dovolenou je vlastně docela dobrá... ale je dobrovolné, zda ji každá diecéze přijme, nebo ne. Takže máme tuto krásnou vzorovou politiku . . ale ve skutečnosti máme více než 40 různých politik.“

DR CARO a další správci facebookové [skupiny](#) Clergy Babies dobrovolně pracují na vytvoření seznamu diecézí, které dodržují minimální standardy doporučené v dokumentech [Církevní politiky přátelské rodině](#), a těch, které je nedodržují. Kromě poskytnutí informací doufají, že „v každé diecézi může vzniknout nějaký impuls ke změně“.

Pokračuje: „*Je opravdu těžké tyto zásady najít, a to byl velký kámen úrazu při našem výzkumu. Možná [jsou] jen opravdu staré a nebyly aktualizovány, nebo jsou skryty v několika vrstvách webových stránek, nebo nejsou na webových stránkách.*“

To je důležité, protože, jak říká paní Middletonová, „pokud jste žena, která přemýšlí o povolání ke kazatelské službě, nechcete do toho jít a ptát se mocných: „Co se stane, když otěhotním?“ nebo „Máte zásady mateřské dovolené?“. Protože to tak trochu vypadá, že automaticky mačkáte tlačítko [nebo dostáváte] černý puntík proti svému jménu.“

Paní Jen Greenová byla ordinována na jáhenku v červenci 2022, ale celou svou cestu k ordinaci absolvovala souběžně s raným mateřstvím. Jejím prvním dítěti bylo devět měsíců, když se paní Greenová zúčastnila poradního panelu pro biskupy. Během své přípravy na Ripon College v Cuddesdonu si ve druhém ročníku po narození druhého dítěte vzala semestr volna a studium dokončila za tři roky.

Když loni v létě při nástupu na místo farářky v beneficiu Basildon, Aldworth a Ashampstead zjistila, že je těhotná, měla zpočátku potíže s tím, co má dělat, protože podle tehdejší politiky [oxfordské diecéze](#) v oblasti mateřství měla nárok na šest týdnů s 90 procenty platu, 33 týdnů na zákonné mateřské a 13 týdnů neplacených, protože nesplňovala kritérium, že před nástupem na mateřskou dovolenou byla jeden rok zaměstnaná, ačkoli předtím byla v přípravě.

„Jsme domácnost s jedním dítětem, takže by to bylo šest týdnů mateřské a pak bych se musela vrátit do práce, protože jako rodina se třemi dětmi bychom ze zákonné mateřské nemohli vyžít,“ říká paní Greenová.

Po rozhovoru s arciděkanem a biskupským poradcem pro službu ženám, který pak jednal s personálním oddělením, však byla politika změněna tak, že vikářky prvního ročníku budou mít nárok

na zvýšenou mateřskou dovolenou, což je plný příspěvek po dobu 39 týdnů a 13 týdnů neplacené dovolené. „Vždy jsem cítila jen podporu,“ říká paní Greenová. „Vyžadovalo to však více osobního prosazování, než si myslím, že cesty jiných lidí někdy mohou vyžadovat.“

Navzdory výzvám, které skloubení přípravy s těhotenstvím a raným mateřstvím přináší, může být pro některé ženy toto období příhodnější, protože přichází bez povinností, které s sebou přináší kurátorství, resp. úřadování.

Revd Hannah Grivell

Revd Hannah Grivellová, která byla vysvěcena na jáhna v červnu 2022, porodila své první dítě v létě mezi druhým a třetím ročníkem na stejné škole. Měla možnost odložit svou kuraci o rok, ale místo toho se rozhodla vzít si jeden semestr volno, aby mohla včas dokončit bakalářské studium teologie, misie a duchovní služby, zatímco její dcera byla tři dny v jeslích.

Nyní je vikářkou v kostele v [Lincolnově diecézi](#), ale přimělo ji to k zamyšlení nad otázkou časového rozvržení do budoucna. „Bylo to těžké, i když jsme to nakonec zvládli. Ale je to trochu jiné, když je člověk ordinovaný, než když je v kurii, protože jsem změnila i diecézi.“ Kdyby byla v době změny diecéze těhotná, myslí si, že by to mohlo ovlivnit její mateřskou dovolenou. „Nutí mě to přemýšlet o tom, zda mám mít ještě jedno dítě, nebo jestli ho budu mít, kdy by to bylo [nejvhodnější]“.

Revd Polly Kersys-Hull je od února 2022 vikářkou v Harrow Green v Leytonstone v [Chelmsfordské diecézi](#), poté co byla na mateřské dovolené s druhým dítětem. Své první dítě porodila v době, kdy působila v kurii na jiném místě diecéze.

Chelmsfordská diecéze podle jejích slov tvrdě pracovala na mateřském balíčku. „[Přátelé], kteří pracují pro NHS a v podnikové sféře – mnoho z nich mělo zákonné nebo jen o něco lepší než zákonné mateřské. Ale tady byla velká podpora. Myslím, že částečně... když jsem mluvila s lidmi, kteří pomáhali psát politiku, je to proto, že opravdu chtějí povzbudit mladé ženy ve službě.“

Těžší bylo najít zastání pro její mateřskou dovolenou. „Když jste vedoucí ve farnosti, je to náročné, protože jste zodpovědná za své vlastní zastoupení. Musíte se tedy postarat o to, abyste celé své zastoupení – všechny neděle, na rok, kdy si případně vezmete dovolenou – měla zajištěné, a... všechny mezery nebo pastorační věci předat příslušným lidem, což je opravdu velká práce.“

Paní Kersys-Hullová to zvládla díky kombinaci „fantastické“ podpory svého oblastního děkana a napojení na síť dalších kněží a duchovních v důchodu.

Katolická tradice jejího kostela znamenala, že každou neděli musela najít kněze, který by jí udělil svátost. Jednou z diskutovaných možností bylo, zda existuje možnost přivést ke kněžství vikáře: „Pravděpodobně lepší krok než... spousta hostujících kněží na devět měsíců až rok. Pro farnost je to dosti znepokojující a pro kněze, který si bere dovolenou, je to také hodně práce.“ To nakonec nebylo možné, i když, jak říká, Chelmsford zkoumá tuto a další možnosti dlouhodobého pokrytí podobných situací v budoucnu.

Vedoucí oddělení pro [povolání](#) v duchovní správě, reverendka Helen Fraserová, říká, že pokud jste těhotná a potřebujete najít záskok, je nejlepší si včas promluvit s diecézí a kolegy, aby bylo možné najít nejlepší řešení. „Možná se najde kolega v důchodu nebo... vikář v jiné farnosti, kterému by se opravdu hodilo, kdyby měl trochu více zodpovědnosti a pomohl farnosti projít obdobím, kdy je farář na mateřské dovolené.“

Nejde jen o otázky spojené s těhotenstvím, mateřskou dovolenou a záštitou, které je třeba vzít v úvahu, ale také o to, co následuje bezprostředně po ní.

„Myslím, že okamžik, ve kterém ženy skutečně zklameme, je návrat do práce,“ říká paní Kersys-Hull. „Mladé ženy buď odcházejí z ministerstva, nebo nenastupují na posty [s] vedoucími kapacitami, zvláště ne na větší posty napříč tradicemi.“

Revd Jen Green

Paní Kersys-Hull pracuje tři dny v týdnu plus neděle ve svém kostele. Vybízí k „flexibilnímu myšlení“ ohledně pracovních vzorů a k „otevřeným a upřímným rozhovorům o realitě toho, jak vypadá žonglování s mateřstvím a službou“ s těmi, kteří na vás dohlíží. „Myslím, že postupný návrat [z mateřské] by mohl být opravdu dobrou volbou.“

Revd Sorrel Shamel-Wood se po roční mateřské dovolené s prvním dítětem vrací na částečný úvazek jako asistentka vikáře v Dorchesteru. Bude to její druhý rok v úřadu kurátorky. Její zkušenosti jsou podle jejích slov převážně pozitivní. „Jsem ve velkém venkovském beneficiu s 12 kostely a byli opravdu nadšeni, že mají těhotnou vikářku. . . Řekla bych, že diecéze mě velmi podpořila, ale musela jsem být aktivní a udělat si veškerý průzkum, jestli to dává smysl. Byla jsem docela aktivní, pokud jde o zařizování [návratu do práce] a kontakt s arciděkanem.“

Revd Jules Middleton

Jako užitečný prostředek pro hledání podpory a informací uvádí sociální sítě, včetně Twitteru. „Ženské sítě v církvi se nyní navzájem velmi podporují. Obvykle se najde někdo, kdo má podobnou zkušenost, na koho se můžete obrátit, a najdete tam mentory. Lidé si opravdu rádi popovídají.“

V kostele, kde působí jako asistentka vikáře, se během mateřské dovolené neúčastnila bohoslužeb, aby si vytvořila určitý odstup, ale těší se, až se vrátí.

A pokud jde o skloubení raného mateřství a služby, paní Kersys-Hullová říká: „Rozhodně to není nemožné. . . Myslím, že je to o tom být kreativní a dobře komunikovat. . . Věříme v život v celé jeho plnosti: k tomu nás Bůh povolává. . . Ale i své kněze povolává k životu ve všech jeho podobách.

„Neznamená to, že jakmile si nasadíte kolárek, musíte být všem lidem neustále k dispozici. Je v pořádku mít jasné hranice. Ve skutečnosti si myslím, že je to životně důležité, abyste v tom mohli být dlouhodobě. To je asi cenná rada pro každou ženu, která se chystá do duchovní služby.“

Julie McKee

[Church Times](#)

Julie McKee

Julie McKee pracuje jako redaktorka *Church Times*.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)